

الصَّلَاةُ الرَّبِّيَّةُ (الْأَبَانَا)

א[ל]-צְלֹאת א[ל]-רַבִּית (אֱלֹ-אֲבָנָא)

תפילת האדון (הי-«אבינו»)

أَبَانَا	الَّذِي فِي السَّمَاوَاتِ،	لِيَتَقَدَّسَ	اسْمُكَ،	لِيَأْتِ	مَلَكُوتُكَ،	لِتَكُنْ	مَشِيئَتُكَ	كَمَا	فِي السَّمَاءِ	كَذَلِكَ
אבאנא	אֲלֵדִי	לִיתְקַדֵּשׁ	אִסְמְךָ	לִיאֲתִי	מַלְכוּתְךָ	לִתְכֹן	מִשְׁאֲתְךָ	כְּמֵא	פִי א[ל]-סְמָא	כְּדִלְכָּ
אבינו	אשר	[לנו] יתקדש	שמך	תבוא	מלכותך	יעשה	רצונך	כמו	בשמיים	כשם ש-
عَلَى	الْأَرْضِ. حُبْرْنَا	كَفَافْنَا	أَعْطِنَا	الْيَوْمَ،	وَاعْفِرْ	لَنَا	ذُنُوبَنَا	كَمَا	نَعْفِرُ	نَحْنُ
עלא	אֱלֹ-אֲרֶצְ	חֻבְרָנָא	כְּפִאפְנָא	אֱלֵ-יוֹם	וְאֶעֱפֵר	לְנָא	דְּנוֹבְנָא	כְּמֵא	נְעִיפֵר	נְחֹן
על	הארץ	לחם	כדי צרכנו	היום	וסלח	לנו	[את/על] חטאנו	כמו	ש[אנחנו] סולחים	אנחנו [עצמנו]
أَيْضًا	لِلْمُذْنِبِينَ إِلَيْنَا،	وَلَا	تُدْخِلُنَا	فِي تَجْرِبَةٍ،	لَكِنْ	نَجِّنَا	مِنَ الشَّرِّيرِ.	أَمِينَ.		
אִיִצְאֹן	לְלִמְדֵי נְבִינֵךְ	אֵלֵינָא	תְּדַחֵלְנָא	פִי תִגְרִיבֵתֵךְ	לְכֹן	נְגַיְנָא	מִן א[ל]-שְׂרִיר	אָמִינוּ		
גם	לחוטאים	כלפינו	ולא תוביל אותנו	לנסיון/פיתוי	אלא	מלטנו	מן הרע	אמן		